

SANT SIMPLICI,

anomenat també Ximplí

Té una estructura romànica, **és gòtica**, amb campanar d'espada i absis rectangular. Es troba envoltada de prats, roures i una impressionant vista dels cingles de Falgars. De Sant Simplicí hem recollit una llegenda escrita per Assumpta Bayona: “De totes maneres tal com m’ho varen contar jo us ho relataré: Molta gent en aquell temps pensava o creia en bruixes, follets i apareguts. Doncs bé, en el mencionat racó existeix una capella (per cert, molt ben conservada) anomenada Sant Simplicí que encara la gent hi té molta devoció. En aquell temps a la dita capella, la gent deia que algunes nits s’hi apareixia una llum parant-se una estona com si esperés algú i tot d’una desapareixia. Com que per aquell temps els boscos eren molt espessos, bruts i estaven molt poblats de tota mena de bestioles, els homes d’aquelles masies estaven molt apurats, ja que a més de matar-los els animals també els destrossaven el conreu i eren un perill per a les persones. Aleshores els veïns varen determinar de dir una missa a Sant Simplicí abans d’organitzar una batuda tots els homes d’aquell veïnat. Crec que devia ser diumenge. Estaven tots a la porta a punt d’entrar quan tot d’una s’apareix una llum i al mateix temps senten una veu que els deia: Qui m’ajuda a dir la missa? Tots quedaren tan espantats que ningú gosà contestar. Solament el capellà digué que ell ho faria. Entraren a la capella i començaren la missa. Els fidels només veien la casulla que es movia i sentien les oracions. La missa va transcórrer normalment fins després de la comunió quan, de cop i volta, la casulla va caure a terra i no varen sentir ni veure res més. Aquells homes van acabar allà mateix la cacera anant-se’n cada un a casa seva sense ganes d’anar a matar llops ni guineus ni cap altra mena de bestiola.”

Prop de l’Aubert però històricament relacionat amb el Tarrús.

El Tarrús a Garrotxa.net

Alguns escriptors l’anomenen “el Terruç”. Els mapes actuals l’anomenen Terrús. El 1119, el bisbe de Girona Berenguer Dalmau fa referència a aquest mas quan parla dels termes parroquials del l’església de Sant Esteve d’en Bas durant la seva consagració. També trobem un document del segle XIV que fa esment de diferents transaccions comercials que s’hi feren.

Troblem escrits que denominen la casa “Terrissaria”. Podria ser que el nom vingués de l’extracció de terres que es feien en alguns indrets pel forn d’un tal Rosau d’Olot. Aquest se’n servia per realitzar mescla de terres i obtenir matèria prima per les fornades. També es creu que podia haver existit un forn dins el mas.

El 1902, Jaume Tarrús i Carrera ve reformar la petita eixida, la porta principal i la galeria, on en una pedra hi consta aquesta data. L’any 1990, a conseqüència d’un incendi es va reconstruir la cabanya.

